

Петъръ Дачевъ

Ловци на бисери

Кой не е чувалъ за бисеритѣ, за чуднитѣ бисери, за тѣзи скъпи морски съкровища, съ които отъ най-старо време сж били украсявани царски корони и тронове, съ които се кичатъ принцеси и най-богати жени? У насъ ги наричатъ още маргарити. Тѣ се срѣщатъ рѣдко и се ценятъ като скъпоценнитѣ камъни. Има бѣли, розови, сиви и черни бисери. Всичкитѣ иматъ възшебенъ блѣсъкъ. Образуватъ се въ особени миди, наречени бисерни миди (бисерници). Това става, когато въ тѣлото на мидата попадне нѣкое пѣсъчно зрънце или друго чуждо тѣло. За да се запази отъ него, тя го обвива съ седефено вещество, отъ което се образува бисерътъ. Бисернитѣ миди се срѣщатъ най-много въ Персийския заливъ, Червено море, Индийския океанъ и нѣкои заливи на Япония и Китай.

Скъпо, много скъпо струватъ бисеритѣ. И голѣма е тѣхната хубостъ. Но когато ги виждаме да блестятъ по огърлици, прѣстени и обици, или по разни кадифени и копринени тъкани, ние съвсемъ не мислимъ за ония ловци на бисери, които рискуватъ живота си, за да ги изтръгнатъ отъ дълбочинитѣ на морето.

Повечето отъ тѣхъ ставатъ глухи, поради постоянното морско бучение въ ушитѣ имъ. Следъ нѣколко години работа, гърдитѣ имъ хлѣтватъ, раменетѣ имъ се